

(αὐτὸ 'ταν θέλημα Θεοῦ,) καὶ τὰ κακὰ ῥχινίσταν
 ἅμα πιαστῆκαν μιὰ φορὰ οἱ θεοὶ καπεταναῖοι,
 ὁ Ἄγαμέμνων βασιλεὺς καὶ ὁ Μόρφο-Ἀχιλλεύς.
 Ποιὸς νὰ 'ταν ποῦ τοὺς ἔβαλε 'ς αὐτὴ τὴν ἄγρια μάχη;
 — Εἶν' ὁ Ἀπόλλωνας, ὁ γυιὸς τῆς Λήτους καὶ τοῦ Δία.
 αὐτὸς χολιάζει τὸ Βασιλεῖά κακιά ν' ἀρρώστια ρίχνει,
 ἀρρώστια μέσα 'ς τὸ στρατό, ποῦ χάνονταν ὁ κόσμος·
 τί παραπῆρ ὁ βασιλεὺς αὐτὸν τὸν Παππαχρῦση;
 Ἦρθεν ὁ δόλιος ὁ παππᾶς 'ς τὰ ἑλληνικὰ κινάδια
 νὰ ἔξαγοράσ' τὴν κόρη του μὲ ἔξαγορὰ μεγάλη,
 κρατοῦσε καὶ 'ς τὰ χέρια του τ' Ἀπόλλωνα τὴν δάρνη
 'ς τὴν πατερίτσα τῆ Χρυσῆ, κι' ὅλους παρακαλοῦτε,
 τοὺς γυιούς τ' Ἀτρέα παρὰ δέ τοὺς θεοὺς Βασιλεῖδες,

Παιδιά τ' Ἀτρέα κι' ἄλλοι σας κλοκαρματωμένοι,
 ἔτσι νὰ δώσουν οἱ Θεοί, ποῦ καλονταί' καὶ πάνω,
 γλήγορα νὰ τὴν πάρητε τοῦ Πρίαμου τὴν πόλι
 κι' ἔτσι καλὰ νὰ φθάσητε 'ς τὸν ὄμορφόν σας τόπο,
 δόσ' τε μου τὸ κορίτσι μου, τὴν ἔξαγορὰ δεχθῆτε
 γι' ἀγάπη τοῦ Ἀπόλλωνα ποῦ μακρὰ χτυπάει.

Τότ' ὄλ' οἱ ἄλλ' οἱ Ἕλληνες ἐκαλομελετήσαν,
 νὰ σεβαστοῦν τὸν γέροντα, τὴν ἔξαγορὰ νὰ πάρουν,
 μ' αὐτάνα δὲν ἀρέσανε 'ς τὸν βασιλεῖά Ἄγαμέμνονα,
 καὶ κακοδιώχνη τὸν παππᾶ βαρεῖά τὸν φοβερίζει.

Κύτταξε, γέρο, μὴ σὲ ὀῶ ν' ἐδῶ μέσ' τὰ κινάδια,
 γιὰ τόρα νὰ πολυκαίρης, γιὰ ἄστερα νὰ ξανάρθης,
 μὴ . . . δὲ βοηθήσουν τὸν παππᾶ δάρνη καὶ πατερίτσα!
 δὲ θά 'ς τὴ δώσω, γέροντα! μουδὲ καὶ ὅταν γεράση
 'ς τὸ σπίτι μου μέσ' 'ς τὸ Μωρεά μακρὰ ν' ἀπ' τὸ χωριότης
 γιὰ νὰ μου ὑφαίνη ν' ἀργαλειό, νᾶναι 'ς τὴ θελήτι μου,
 μὰ φύγε μὴ ἔαγριωθῶ καὶ φύγης τσακισμένος!

Ἔτσι εἶπ' αὐτός· φοβήθηκεν ὁ γέροντας καὶ φεύγει,
 καὶ πέρνει ἀμίλητα τὸ χιᾶλό, ποῦ τὸν φιλεῖ τὸ κύμα,
 * Ἐστὶρα ποῦρθε χωριστά, πολλὰ ὁ γέρος φέτατι